HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' באחותו נערה. דאיכא קנס וסבירא ליה דממונא משלם ולא לקי והאיכא דמכות בבוגרת דאין לה קנס: **בושת ופגם.** דגבי קנס הוא דבעינן נערה אבל בושת ממונא הוא: **ופגם.** כאילו היא שפחה נמכרת בשוק כמה פיחתה מדמיה להשיאה לעבד שיש לרבו קורת רוח היומנו כדלקמן (דף מ:) והא בבוגרת נמי איתא: **בשוטה.** שאין לה בושת ודמיים למכור בשוק נמי אין לה: **והא איכא לערה.** דהכי תנן במתניתין[ב] המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו האונס שנותן את הנער: **במפותה.** דאין לה נער כדאמרי' לקמן בפירקין (ד' לט:) פקחות שבהן אומרות מפותה אין לה נער: **ביפומה.** שקנסה ובושתה ופגמה שלה: **ומפותה.** כיון שהכל שלה אין כאן חיוב ממון דהא עבדא מדעתה ואחולי אחלה גביה: **שוטה** לא גרסי'. דבפקחת נמי אין שום חיוב ממון במפותה יתומה: **קסבר עולא.** דאוקי מתני' דמכות בבוגרת ולא אוקמה למתני' דהכא בשלא התרו בו שמעת מינה אפי' אתרו ביה נמי ממונא משלם ולא לקי: **חובל בחבירו.** איכא מלקות דלא יוסיף (דברים כה) וממונא משלם כדכתיב (שמות כא) שבתו יתן ואפילו אתרו ביה נמי מרבי ליה לקמן בשמעתין[ג] בהדיא לתשלומין: **מה לחובל בחבירו.** דין הוא לידון בממון שהוא חמור ממלקות שכן יש בו חומר אחר: **שחייב בחמשה דברים.** נזק נער ריפוי שבת ובושת: **ואי ממונא לקולא הוא.** וא"ת ממון קל מן המלקות ואין זו תשובה שהשבנו דכ"ש בעלמא מה זה שחמור להתחייב בחמשה דברים גדול בקלה שבשני חיובין שבהן ק"ו לשאר חייבי ממון הקלין שידונו בממון הקל איכא למיפרך מה לחובל בחבירו שכן הותר מכללו בב"ד לתת רשות לב"ד להלקותו תאמר בשאר חייבי ממון כגון קנס דאונס ומפתה שלא הותרו מכללן בב"ד: **אלא גמר מעדיס זוממים.** במה מצינו: **דאיכא ממון.** דכאשר זממו[ד]: **ומלקות.** דלא תענה[ה]: **ממונא משלם.** לקמן[ו] יליף לה בשמעתין: **שכן אין לריכין הפרלה.** ועונשין במיתה או במלקות או בממון ודין הוא שידונו בחמורה כי איכא תרתי: **ואי ממונא קולא הוא.** אשכחן בהן לב הקל ודין הוא שידונו בקלה: **שכן לא עשו מעשה.** אלא בדיבורא בעלמא מיענשי: **מסרוייהו.** כי פרכת מה לחובל בחבירו שכן חייב בחמשה דברים עדים זוממין יוכיחו מה לעדים זוממין שכן אין לריכין התראה חובל יוכיח וחזר הדין:

תחת

חידוש הוא דבדיבור גרידא מיחייב דאע"ג דעדים זוממין נמי בדיבורייהו מיחייבי מ"מ לא הוי חידוש כולי האי דע"י דבורא היה נפסד אבל במוציא שם רע לא איתעבד מעשה בדבורו אלא ע"י עדים וכן משמע לקמן (דף לה:) דאפילו עדים זוממין קנסא אין לוקה ומשלם קנס דאמר ולרבה דאמר לר"מ חידוש הוא שחידשה תורה בקנס מתני' במאי מוקים לה ואמאי לא מוקים לה כר' עקיבא דס"ל בפ' קמא דב"ק (דף ה.) עדים זוממין קנסא הוא דלדידיה לא שמעינן דאית ליה מת ומשלם אלא משמע דאין שום תנא דסבר לוקה ומשלם אלא רבי מאיר לחודיה: **אלמא** קסבר עולא כל היכא דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי. וא"ת מנא ליה להש"ס דלמא בעלמא סבר דמילקא לקי וממונא לא משלם והכא דוקא הוא דמשלם ממונא דגלי קרא כדאמרינן לעיל (דף כט:) נערה הנערה ואין לומר כמו שפירש ר"ת דאי ס"ל דבעלמא מילקא לקי ולא משלם הוה ליה לאוקומי מתני' דמכות (דף יג.) נמי באחותו נערה ובהתרו בו ומתני' בשלא התרו בו אלא ודאי סבר דבעלמא נמי ממונא משלם ולא לקי ולהכי לא הוה מצי לאוקומי מתניתין דמכות באחותו נערה דאין זה דיוק דאיכא למימר דעולא סבר לה כריש לקיש דלא בעי לשנויי כאן בהתרו בו כאן שלא התרו בו כדאמרינן לקמן דאין חילוק לדידיה דאית ליה דחייבי מלקיות שוגגין פטורין מן התשלומין בין התרו בו בין לא התרו בו ואי מרבינן לקנס מקרא בלא התרו ה"ה התרו ונראה לר"י דע"כ ס"ל ממונא משלם מילקא לא לקי מדמרבינן מחד קרא חייבי לאוין ומחד חייבי כריתות דאי בעלמא מילקא לקי דלמא חד לחייבי עשה וחד לחייבי לאוין אע"ג דבעלמא לוקה ואינו משלם [ה] אבל חייבי כריתות לא משום דבעינן אשה שיש בה הויה וכדרבנן דאמרי קדושין תופסין בחייבי לאוין:

[ו] [ועוד פי' ר"ת דדייק דממונא משלם מדפריך בוגרת והא איכא בושת ופגם ומשני בשוטה ולא משני דלוקה ואינו משלם אלא ודאי סבר דבעלמא נמי ממונא משלם ולא לקי וקשה דאין נראה שיהא זה מדברי עולא אלא תלמודא הוא דקאמר ליה ועוד מדמסיק אלא [עולא] תחת תחת גמר משמע דבקנס גופיה בעי קרא דממונא משלם ואמאי לא שמעינן מנער נערה הנערה ועוד מאי קאמר מנ"ל לעולא נימא דליף בושת ופגם מקנס דרבי קרא וכ"ת מקנס לא ילפינן גילף מקנס וחובל ועדים זוממים ועוד כיון דלבושת ופגם קאי מאי קאמר בסמוך מה לחובל שכן חייב בד' דברים אטו בושת לאו חובל הוא וכמה עניני חבלות שאין בהן כל ה' דברים כדאמר בהחובל. ומיהו ריב"ם פי' דהכי פריך מה לחובל שכן פעמים יש בו כל ה' דברים תאמר בלאו דערות אחותך לא תגלה שלעולם אין בו כל ה' דברים ופי' ר"י נראה עיקר]:

ואי ממונא קולא הוא. וא"ת איתגורי איתגור שנידון בקלה דהכי פריך בפרק הנשרפין (סנהדרין דף פח.) גבי מי שנתחייב שתי מיתות וי"ל דשאני הכא דאם רחמנא אממונא של נחבל: **שכן** יש בהן צד חמור. קשה דא"כ לא נלמד עוד מהלד השוה בשום מקום דאכולהו איכא למיפרך או לד חמור או לד קל ונראה לר"י דהכא פריך הכי שכן יש בהן לד חמור משונה כי הכא דבפרק ד' מיתות (שם דף סו.) מה להלד השוה שבהן שכן משונין גבי דיין נשיא וחרש דהכא חמשה דברים שאין לריכין התראה הוי לד חמור יותר משאר דברים ולד הקל ומי הוי קולא יתירא בחובל שהותר מכללו שמותר לחבול בחבירו וכן עדים זוממין לא עשו מעשה הוי קולא יתירא ואפילו למ"ד עקימת שפתים הוי מעשה הא אמרי' בסנהדרין (דף פח: ושם) שאני עדים זוממין הואיל ושנן בראייה[ז] ובפרק כשם (סוטה כט:) יש לפרש ומי דפריך גבי טבול יום וכלי חרס מה להלד השוה שבהן שכן לד חמור דקרי לד חמור משונה כלי חרס שמטמא באוירו וטבול יום ומי יש לפרש בדוחק שקורא לד חמור מה שנעשה אב הטומאה במגע שלא היה נראה שיהיה שום דבר אב הטומאה אלא אם כן טומאה יולאה מגופו ועוד יש לומר דלד חמור דהתם היינו דאיכא למפרך שכן במיגו אב הטומאה דהי דכלי חרס אינו נעשה אב מכל מקום

יש

וקיימא לן דאינו לוקה ומשלם. נראה לר"י דלא פריך [ז] אמתני' דהתם אמאי לוקה דהא פשיטא דמשכחת לה מלקות בלא קנס כגון בוגרת ומפותה או בעולה אלא אמתניתין קשיא ליה אמאי משלם קנס כיון דאיכא מלקות ואפילו בלא אתרו ביה מצינן למימר דס"ד דמקשה דחייבי מלקיות שוגגים פטוריס מן התשלומין ומשני עולא דמתניתין אפילו בהתרו בו דממונא משלם ולא לקי ורבי יוחנן משני דמיירי בלא התרו בו ואזיל לטעמיה דאית ליה דחייבי מלקיות שוגגים חייבין בתשלומין: **דאין** לוקה ומשלם. תימה דבס"ק דמכות (דף ד: ושם) משמע דבקנס לוקה ומשלם דקאמר אפלוגתא דר' מאיר ורבנן דמעידין אינו בתים פלוני שחייב לחברו מאתים זוז בשלמא רבנן כי טעמייהו משום דשעה אחת כו' אלא ר"מ מ"ט גמר ממוניא שם רע מה למוניא שם רע שכן קנס קנסר ר"מ עדים זוממין נמי קנסא משמע דלרבנן לא ילפינן ממוניא שם רע משום דסברי דעדים זוממין ממונא אבל קנסא ילפינן שפיר ממוניא שם רע לוקה ומשלם ועולא גופיה דדמיק הכא לשנויי כאן באחותו נערה הוא דמסיק התם הכי ואיכא למימר דמבושת ופגם שהן ממון פריך דהא מדמשני כאן באחותו בוגרת משמע דלאו מבושת ופגם פריך דא"כ לא הוה משני מידי וי"ל כיון דלרבנן דר' מאיר עדים זוממין לאו קנסא הוא ולכך לא ילפינן ממוניא שם רע אלא אין לוקין ומשלמין מכדי דשעתו דהשתא אית לן למילף בכל דוכתין מעדים זוממין ולא ממוניא שם רע דכל מלקיות ילפינן ממלקות דעדים זוממין דסמיך ליה לאו דחסימה דאמרבעים יכנו בעדים זוממין כתיב ולפי שמפורש בהן מלקות ילפינן כולהו לאוי דליהוי דומין לאלו דחסימה דסמיך ליה וכי היכי דעדים זוממין אין לוקין ומשלמין בכל ענין בין בממון בין בקנס דמקרא מלא דבר הכתוב כדי דשעתו משום דשעה אחת אתה מחייבו כו' אפילו נתחייבו קנס כגון בשעה שהעידו טבחו או מכרו שור של גויה הם או אחרים בשבילם הכי נמי בכל מלקיות ועוד תירץ ריב"א דרבנן נמי מצו סברי דעדים זוממין קנסא ומ"מ לא ילפינן ממוניא שם רע משום דכדי דשעתו משמע בממון ומלקות אבל לר"מ משום בנין אב דמוניא שם רע מוקי כדי דשעתו למיתה ומלקות ומפיק ליה מהמשמעותיה אי נמי טעמא דרבנן כדמפרש בירושלמי דמוניא שם רע

מתני' באחותו נערה. דאיכא קנס וסבירא ליה דממונא משלם ולא לקי והאיכא דמכות בבוגרת דאין לה קנס: **בושת ופגם.** דגבי קנס הוא דבעינן נערה אבל בושת ממונא הוא: **ופגם.** כאילו היא שפחה נמכרת בשוק כמה פיחתה מדמיה להשיאה לעבד שיש לרבו קורת רוח

וקיימא לן דאינו לוקה ומשלם אמר עולא לא קשיא כאן באחותו נערה כאן באחותו בוגרת נמי הא איכא [א]בושת ופגם [ב]בשוטה והא איכא [ג]צערא במפותה השתא דאתית להכי אפי' תימא אחותו נערה ביתומה ומפותה אלמא קסבר עולא כל היכא דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי מנא ליה לעולא הא גמר מחובל בחבירו מה חובל בחבירו דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי מה לחובל בחבירו שכן חייב בחמשה דברים ואי ממונא לקולא שכן הותר מכללו בבית דין אלא גמר מעדים זוממין מה עדים זוממין דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי [ד]מה לעדים זוממין שכן אינן צריכים התראה ואי ממונא לקולא הוא שכן לא עשו מעשה אלא גמר מתרוייהו מה הצד השוה שבהן דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי מה להצד השוה שבהן [ה]שכן יש בהן צד חמור ואי ממונא לקולא הוא שכן יש בהן צד הקל אלא

[א] [פסחים עז. סוטה כט: מכות ד:], [ב] [לקמן לט.], [ג] [ע"ב], [ד] [דברים יט], [ה] [שמות כז], [ו] [ע"ב], [ז] [נראה איפכא דאמתני' לא קשיא ליה הא דמשלם דהא רבי קרא חייבי לאוין וכריתות דמשלמין אלא אהכיא אמתני' קשיא ליה אמאי לוקה דמשמע ליה דאיירי התם בנערה דומיא דמתני' ומיהו איכא למימר דפריך אמתני' אמאי משלם בחייבי כריתות כדפי' ר"י בסמוך. מ"ר], [ח] [ורש"ל נמי לא אוקמי כרבנן משום חייבי כריתות ולר"י דאמר מלקי לקי כר' דסבר ממונא קילא לא אוקמה וכי אתגורי אתגור והשתא ל"ש דקאמר מנ"ל הא דע"כ מדמוקי חד לחייבי כריתות נפקא ליה בעלמא דממונא משלם ולא לקי ולפי המסקנא דגמר תחת אינטריך קרא לחייבי עשה לא אלו הוא קרא הוי דרשי תחת לדרשא אחרינא ואיכא ליה לחייבי כריתות. מ"ר], [ט] מ"י כ"י, [י] הג"ה עיקר חיובא בא ע"י הראיה שמעידין שראו וראיה ליה הא מעשה. לשון רש"י,

עין משפט נר מצוה

יח א מיי' פ"ב מהלכות נערה הלכה יא טור אה"ע סימן קעז:

יט ב מיי' פ"ג מהל' חובל ומזיק הל' ד ופ"ב מהל' נערה הל' יא טור שם טוש"ע מ"מ סי' תכ סעיף לז:

כ ג מיי' פ"ב מהל' נערה הל"א סמג עשין ע טור אה"ע שם:

כא ד מיי' פי"ח מהל' עדות הלכה ד סמג עשין קי טור מ"מ סי' לח:

תוספות רי"ד

אמר עולא ל"ק כאן באחותו נערה כאן באחותו בוגרת אחותו נערה דאיכא קנס משלם ולא לקי. בוגרת דליכא קנס לקי פי' המורה מתני' דהכא בנערה. ומתני' דמכות בבוגרת. אלמא קסבר עולא כל היכא דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקי לא לקי מחבירו דממונא דמעדים זוממין דמילקי לא לקי. פי' חובל בחבירו איכא מלקות בלא יוסיף פן יוסיף. וממונא משלם כדכתיב רק שבתו יתן ואפי' אתרו בי' נמי עדים זוממין נמי (במה) מצינו דאיכא ממון דכאשר זמם ומלקות מלא תענה: